

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

BEFORE THE MADURAI BENCH OF MADRAS HIGH COURT

DATED: 05.02.2026

CORAM:

**THE HONOURABLE MR.JUSTICE G.K.ILANTHIRAIYAN
AND
THE HONOURABLE MS.JUSTICE R.POORNIMA**

Crl.A(MD)No.852 of 2022

Selvaraj

... Appellant/Sole Accused

Vs.

The Inspector of Police,
Ponnamaravathi Circle,
Karaiyur Police Station,
Pudukkottai District.
Cr.No.143 of 2015.

... Respondent/Complainant

PRAYER:- Criminal Appeal is filed under Section 374(2) of Cr.P.C.
to call for the records in S.C.No.128 of 2016, dated 29.11.2022
passed by the learned Mahila Court, Pudukottai and to set aside the
same.

For Appellant : Mr.G.Karuppasamy Pandiyan

For Respondent : Mr.T.Senthil Kumar
Additional Public Prosecutor

WEB COPY

Crl.A(MD)No.852 of 2022

JUDGMENT

**(Judgment of the Court was delivered by
G.K.ILANTHIRAIYAN, J.)**

This appeal has been filed as against the Judgment passed in S.C.No.128 of 2016, dated 29.11.2022, on the file of the Mahila Court, Pudukottai, thereby convicting the appellant for the offences punishable under Sections 417 and 302 of IPC.

2. The case of the prosecution is that the accused and the deceased fell in love and were in a live-in-relationship. The accused deliberately concealed the fact from the deceased, that he was already married and had a wife and children. One year before the occurrence, the deceased had come to the knowledge of the said fact. Upon learning this fact, the deceased had a fight with the accused. The accused, without informing the deceased's parents, arranged for her stay in a women's hostel in Pudukkottai. He was helping her continue her studies. When the accused was unable to pay the

Crl.A(MD)No.852 of 2022

deceased's hostel fees, he took the deceased to his own house, from where the deceased continued to attend college. Thereafter, the deceased went to her native village for semester holidays. She returned on 28.10.2015 at about 08.00 a.m. Upon return, she went to the house of the accused. At that time, the accused was alone in his house. At that juncture, the accused had a quarrel with the deceased because she had gone to her parents' house without informing him and requested the remaining portion of Rs.500/-, which he had given her for college expenses. The deceased had given only Rs.100/- as balance to the accused. Immediately, the accused became angry and imposed a minor punishment by making her kneel and raising her hands. He also pulled her hair and beat her. Thereafter, at about 9:00 a.m., the accused, with the intention to kill the deceased, took a kerosene bottle kept in the thatched kitchen outside his house, poured it on her, and set her on fire while she was standing in the middle of the tiled house. Therefore, the deceased suffered burn injuries. The accused took her to the Government Hospital,

Crl.A(MD)No.852 of 2022

Pudukkottai for initial treatment. She was then referred to Thanjavur Medical College Hospital for higher treatment. Despite medical treatment, she died from her injuries on 10.11.2015 at 07.00 p.m.,

3. On the basis of the complaint, the respondent registered an F.I.R in Crime No.143 of 2015 for the offences punishable under Sections 307 of IPC and thereafter, the offences were altered into Sections 417, 420, 496, 495, 323, 366 and 302 of IPC. After completion of investigation, the respondent filed a final report and the same has been taken cognizance by the Trial Court.

4. On the side of the prosecution, in order to bring the charges to home, they examined P.W.1 to P.W.11 and Exs.P1 to P17 were marked. The prosecution also produced Material Objects M.O.1 and M.O.2. On the side of the accused, one witness was examined as D.W.1 and one exhibit was marked as Ex.D1. The Court documents Ex.C1 and Ex.C2 were marked.

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

5. On perusal of the oral and documentary evidence, the trial Court found the accused guilty for the offences punishable under Sections 417 and 302 of IPC. He was sentenced to undergo one year Rigorous Imprisonment and was imposed a fine of Rs. 50,000/-, in default, to undergo six months Simple Imprisonment for an offence punishable under Section 417 of IPC. He was further sentenced to undergo Life Imprisonment and imposed a fine of Rs. 2,00,000/- in default, to undergo one year Rigorous Imprisonment for an offence punishable under Section 302 of IPC. Aggrieved by the same, the present appeal has been filed by the appellant.

6. The learned counsel for the appellant submits that immediately after the alleged occurrence, the deceased was taken to the Government Hospital, Pudukkottai, where, the Accident Register was recorded stating that the deceased had poured kerosene on herself in an attempt to commit suicide. The original Accident Register, where the deceased's accident was first recorded was

Crl.A(MD)No.852 of 2022

marked as **Ex.C1**. After the initial recording, the deceased was referred to Thanjavur Medical College Hospital, where the Accident Register of the deceased was recorded and the same was marked as Ex.C2. Both the Accident Registers clearly established that the deceased herself poured kerosene and set fire on her own and therefore, it is nothing but clear suicide. In fact, the deceased was immediately admitted to the Government Hospital, Pudukottai. A Sub-Inspector of Police, named Backiam, enquired both the accused and the deceased. However, the statement of the deceased could not be recorded, as she was unable to provide her left thumb impression. Accordingly, the statement of the accused was recorded, which was marked as Ex.D1 by the Sub-Inspector of Police of the respondent police. However, the Investigating Officer did not examine the said Sub-Inspector, nor did he register the FIR based on the first information. After recording the Accident Register, it was also duly informed to the respondent and even then, the respondent police did not register any FIR. It is fatal to the case of the prosecution.

Crl.A(MD)No.852 of 2022

Subsequently, on 30.10.2015, the deceased's statement was recorded and on the next day, FIR got registered. After the Accident Register, the deceased was tutored and she gave the statement to the effect that the accused poured kerosene on her and set her on fire. Without considering the above, the trial Court convicted the accused only based on the Dying Declaration. The doctor had certified that the deceased was in a fixed state of mind and was conscious when giving the dying declaration. The prosecution did not examine the doctor who certified the mental state of the deceased. The dying declaration was marked as Ex.P7. Therefore, the dying declaration cannot be relied upon by the prosecution to convict the accused. The statement, which was recorded by the Sub-Inspector of Police, from the victim is the first document, which was not produced by the prosecution before the Court. In fact, the Investigating Officer failed to examine the Sub-Inspector of Police, who recorded the statement from the deceased as well as the accused. The deceased died only on 10.11.2015. After the postmortem, the doctor opined that the

Crl.A(MD)No.852 of 2022

deceased died due to infection. There is no final opinion that the death was caused due to fire injuries. Further, there is a contradiction between the evidence of P.W.1 and other witnesses. The prosecution mainly projected the motive that the accused suspected the fidelity of the deceased and as such, poured kerosene on her and set her on fire. But the dying declaration did not even whisper about the suspicion of her fidelity by the accused. Therefore, the entire conviction and sentence imposed on the accused cannot be sustained and it is liable to be set aside.

7. Per contra, the learned Additional Public Prosecutor appearing for the respondent submits that the dying declaration is trustworthy and truthful and it can be relied upon solely for conviction. Admittedly, the deceased was in live-in-relationship with the accused. During their live-in-relationship, the accused used to harass the deceased to the core by suspecting her fidelity and also had beaten her. It was duly informed to her brother, who deposed as

Crl.A(MD)No.852 of 2022

P.W.2. Though, the statement of the accused was recorded, the non-registration of the FIR is not fatal to the case of the prosecution. On the date when the statement was recorded from the accused, the deceased was unable to provide her left thumb impression. Therefore, on 30.10.2015, the statement was recorded from the deceased, and the FIR was registered. The dying declaration was marked as Ex.P7. Hence, the Trial Court rightly convicted the appellant, and the conviction does not call for any interference of this Court.

8. Heard the learned counsel appearing on either side and perused the materials placed on record.

9. The accused and the deceased were in a live-in relationship. The accused had assisted the deceased with her studies. However, at that juncture, the accused used to harass the deceased to the core. The mother of the deceased was examined as P.W.1 and the brother of the deceased had deposed as P.W.2. The relevant portion

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

of the evidence of P.W.1 is as as follows:-

“மு.வி - நான் வேலம்பட்டியில் வசித்து வருகிறேன். நான் கூலி வேலை செய்து வருகிறேன். இவ்வழக்கில் இறந்துபோன சேது எனது மகள். ஆஜர் எதிரியைத் தெரியும். சம்பவத்தின்போது என் மகளை நான் புதுக்கோட்டையில் உள்ள கே.கே.சி கல்லூரியில் B.B.A படிக்க வைத்திருந்தேன். அந்த சமயத்தில் என் மகளுக்கு செல்வராஜ் என்பவருடன் பழக்கம் இருப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். அவ்வாறான பழக்கம் தெரிந்து என் மகளை நான் கண்டித்தேன். ஏன் மகளை திருமணம் செய்வதற்காக மாப்பிள்ளை பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். அதற்கு என் மகள் சம்மதிக்கவில்லை. M.B.A படிக்கிறேன் என்று என் மகள் சொல்லிவிட்டு வீட்டை விட்டு சென்றுவிட்டார். எதிரி தான் ஹாஸ்டலில் என் மகளை தங்க வைத்து படிக்க வைத்ததாகவும் பின்பு 6 மாதம் கழித்து பணம் கட்ட முடியவில்லை என்று என் மகள் எதிரி வீட்டிற்கு சென்றுவிட்டதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். எதிரி வீட்டிலிருந்து என் மகள் கல்லூரிக்கு நேரடியாக வந்து படித்துச் செல்வதாகவும் கேள்விப்பட்டேன். பிறகு 6 மாதம் கழித்து என் மகள் என் வீட்டிற்கு வந்திருந்தார். அப்போது என் பேச்சை தான் கேட்கவில்லை என்றும் எதிரி தன்னை சந்தேகப்பட்டு அடித்து கொடுமைப்படுத்துவதாக என் மகள் என்னிடம் கூறினார். அதற்கு இருமா, படிப்பு முடியட்டும் பார்த்துக்

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

கொள்வோம் என்று சொன்னேன். பிறகு ஒரு நாள் ஹால் டிக்கெட் வாங்கி வருகிறேன் என்று கூறிவிட்டு என் மகள் கல்லூரிக்கு சென்றார். ஆனால் திரும்ப வீட்டிற்கு வரவில்லை. மறுநாள் 7, 7-1/2 மணி அளவில் என் மகள் எனக்கு போன் செய்து எதிரி தன்னை அடிப்பதாகவும் அவர் கொடுத்த 500 ரூபாய் பணத்தில் மீதி ரூ.100 கொடுத்ததாகவும். மீதியுள்ள பணத்தை யாரிடம் கொடுத்தாய் என்று கேட்டு அடித்ததாகவும் என்னிடம் சொல்லி அழுதது. அந்த நேரத்தில் எதிரியும் எவனிடமிட கொடுத்தாய் என்று கேட்டது என் காதில் விழுந்தது. அப்போது நான் போனில் என் மகளை அடிக்காதீங்க, எதுவும் செய்திடாதீங்க என்று கத்தினேன். பிறகு என் மகன் கண்ணனிடம் 500 ரூபாய் பணம் கொடுத்து எதிரியிடம் கொடுத்துவிட்டு என் மகளை அழைத்து வரச் சொன்னேன். என் மகன் கண்ணன் எதிரி வீட்டிற்கு வந்து பார்த்தபோது அக்கா இல்லை என்று எனக்கு போன் மூலம் தகவல் சொன்னான். அதன் பிறகு அன்று மாலை 4 மணிக்கு என் மகளை எனக்கு போன் செய்து மண்ணெண்ணையை ஊற்றிக்கொண்டு புதுக்கோட்டை அரசு மருத்துவமனையில் இருப்பதாக எனக்கு போனில் தகவல் சொன்னார். இதனைக் கேட்டு நான் அழுததை பார்த்து அக்கம் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் என் வீட்டிற்கு வந்துவிட்டார்கள். அவர்களுடன் சேர்ந்து கார் எடுத்துக்கொண்டு புதுக்கோட்டை அரசு ஆஸ்பத்திரிக்கு வந்து பார்த்தபோது உடம்பெல்லாம் வெந்து போய் இருந்தது. நான் என் மகளிடம் கேட்டபோது

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

எதிரி என் மகளை சந்தேகப்பட்டு மண்ணெண்ணையை ஊற்றி கொளுத்திவிட்டதாக சொன்னார். பிறகு மறுநாள் தஞ்சாவூர் அரசு மருத்துவமனைக்கு மேல் சிகிச்சைக்காக அழைத்துச் சென்றோம். அதற்கும் மறுநாள் காலையில் போலீஸ் மேடம் வந்து என் மகளை விசாரித்தார்கள். என் மகள் நடந்த சம்பவத்தை சொன்னார். அதை போலீசார் எழுதிக்கொண்டு என் மகளால் எழுத முடியாததால் கைரேகை வாங்கினார்கள். நானும் அதில் சாட்சி கையெழுத்து செய்தேன். புகாரில் உள்ள சாட்சிக் கையெழுத்து என்னுடையது தான். கையெழுத்து மட்டும் அ.சா.ஆ.1. என் மகள் மண்ணெண்ணை ஊற்றிய சம்பவம் சுமார் 2 வருடத்திற்கு முன்பு நடந்தது. அதன் பிறகு 10 நாள் கழித்து 2 வருடத்திற்கு முன்பு வந்த தீபாவளி அன்று மாலை 6 மணிக்கு என் மகள் இறந்துவிட்டார். இது சம்பந்தமாக போலீசார் என்னை விசாரித்தார்கள்.”

10. The relevant portion of the evidence of P.W.2 is as follows:-

“மு.வி - நான் வேளம்பட்டியில் வசிக்கிறேன். நான் கொத்தனார் வேலை செய்து வருகிறேன். இவ்வழக்கில் இறந்து போன சேது என் தங்கை. அ.சா.1 என் அம்மா. ஆஜர் எதிரியைத்

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

தெரியும். வழக்கு சம்பவத்தின்போது என் தங்கையை புதுக்கோட்டையில் உள்ள கே.கே.சி கல்லூரியில் B.B.A படிக்க வைத்தோம். கல்லூரியில் 3ம் ஆண்டு படித்துக் கொண்டிருந்தபோது என் தங்கைக்கு எதிரியுடன் பழக்கம் இருப்பதாக கேள்விப்பட்டு என் தங்கையை நாங்க கண்டித்தோம். மேல் படிப்பு படிக்க வேண்டாம் என்று சொல்லி மாப்பிள்ளை பார்த்து திருமணம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தோம். நான் வீட்டில் சொல்லிவிட்டு சென்னைக்கு வேலைக்கு சென்று விட்டேன். என் தங்கை என் அம்மா பேச்சை கேட்காமல் வீட்டில் இருக்கமாட்டேன் என்றும் எதிரி செல்வராஜ் தான் செல்வேன் என்று கூறிவிட்டு வீட்டைவிட்டு சென்றுவிட்டதாக கேள்விப்பட்டேன். அதன் பிறகு நான் என் அம்மாவிடம் கேட்டபோது என் தங்கை ஜே.ஜே. கல்லூரியில் ஹாஸ்டலில் தங்கி M.B.A படிப்பதாக என்னிடம் சொன்னார். எதிரி தான் படிக்க வைப்பதாக சொன்னார். 6 மாதம் கழித்து ஹாஸ்டலுக்கு கட்ட பணம் இல்லாததால் என் தங்கையை எதிரி அவர் வீட்டிற்கு அழைத்துச்சென்று அங்கிருந்து படிப்பதாக கேள்விப்பட்டேன். அதன் பிறகு என் தங்கை 17.9.15ம் தேதி எங்கள் வீட்டிற்கு வந்துள்ளதாக கேள்விப்பட்டேன். அந்த சமயத்தில் 10 நாட்கள் என் தங்கை என் அம்மா வீட்டில் இருந்தார். அந்த சமயத்தில் எதிரிக்கு ஏற்கனவே திருமணம் ஆகிவிட்டது என்றும் அடிக்கடி அவர்களுக்குள் சந்தேகப்பட்டு பிரச்சினை இருக்கிறது என்றும் என் அம்மா என்னிடம் சொன்னார். 27.09.15ம்

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

தேதி அன்று என் தங்கை ஹால்டிக்கெட் வாங்குவதற்காக கல்லூரிக்கு சென்றுள்ளார். கல்லூரிக்கு சென்ற என் தங்கை வீட்டிற்கு வரவில்லை. இதை என் அம்மா போன் மூலம் எனக்கு சொன்னார். மறுநாள் காலை என் அம்மா எனக்கு போன்செய்து எதிரி என் தங்கையிடம் கொடுத்த 500 ரூபாயில் மீதம் 400 ரூபாயை கேட்டு அடிப்பதாகவும் தனக்கு பணம் வேண்டும் என்று எதிரி சொல்வதாகவும் என்னிடம் சொன்னார். என் அம்மா என் தம்பி கண்ணனிடம் 500 ரூபாய் கொடுத்து அனுப்பி உள்ளதாகவும் என்னிடம் சொன்னார். என் தம்பியிடம் அன்று 12, 1 மணி அளவில் போன்செய்து நான் கேட்டபோது தங்கையின் வீட்டில் யாரும் இல்லை என்றும் பக்கத்தில் விசாரித்தபோது என் தங்கையை போர்வை போட்டு எதிரி அழைத்துச்சென்றதை பார்த்ததாகவும் சொன்னார்கள் என்றும் என்னிடம் கூறினார். அன்று மாலை 5 மணிக்கு என் தங்கை என் அம்மாவிற்கு போன் செய்து தான் மண்ணெண்ணையை ஊற்றிக்கொண்டு புதுக்கோட்டை அரசு மருத்துவமனையில் இருப்பதாக தகவல் சொல்லி உள்ளார். என் அம்மா உறவினர்களை கூட்டிக்கொண்டு புதுக்கோட்டை அரசு மருத்துவமனைக்கு வந்தார். நானும் சென்னையிலிருந்து உடனே கிளம்பி 29.09.15ம் தேதி காலை புதுக்கோட்டை அரசு மருத்துவமனைக்கு வந்துவிட்டேன். என் தங்கையை நான் பார்த்தபோது எரிந்து ஆள் அடையாளம் தெரியாத நிலையில் இருந்தார். பின்பு தங்கையை பார்க்க

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

முடியாததால் தஞ்சாவூர் அரசு மருத்துவமனைக்கு மேல் சிகிச்சைக்கு அழைத்துச் சென்றோம். 30.9.15ம் தேதி அன்று தஞ்சாவூர் நீதிபதி வந்து என் தங்கையை விசாரித்தார்கள். பிறகு 11.10.15ம் தேதி தீபாவளி அன்று சாயங்காலம் 7 மணிக்கு என் தங்கை இறந்துவிட்டார். என் தங்கை சாவுக்கு எதிரி மண்ணெண்ணெயை ஊற்றி கொளுத்திவிட்டது தான் காரணம். இது சம்பந்தமாக போலீசார் என்னை விசாரித்தார்கள்.”

11. Thus, it is clear that the deceased was under the care of the accused and in fact, he had spent money for her studies. At the same time, he suspected her fidelity and had tortured her even for Rs.100 to Rs.500/-. He imposed small punishments on her. On the date of occurrence, while the deceased was standing in the middle of the room, he had taken kerosene from the kitchen and had poured it on the deceased and set her on fire and therefore, the deceased sustained injuries of 60%. Immediately, the deceased was taken to the Government Hospital, Pudukkottai by the accused, where, the Accident Register was recorded based on the statement of the

Crl.A(MD)No.852 of 2022

accused, which was marked as Ex.C1. However, the deceased was referred to Thanjavur Medical College Hospital for higher treatment, where, the second Accident Register was recorded, which was marked as Ex.C2. The deceased was taken to the Thanjavur Medical College Hospital by P.W.2. Even then, nothing was recorded in the Accident Register stating that the deceased was set on fire by the accused. The statement recorded in Ex.C1 was copied in Ex.C2. Thereafter, on 30.10.2015 the statement of the deceased was recorded and on 31.10.2015 FIR was registered, which was marked as Ex.P9. On perusal of the statement of the deceased and also the FIR, it is revealed that the deceased was harassed and tortured by the accused and that he was the one who poured kerosene and set her on fire. Therefore, she sustained injuries. On the same day ie., on 30.10.2015 dying declaration of the deceased was recorded, which was marked as Ex.P7. It also corroborated the statement of the witnesses and FIR. It revealed serious allegations as against the accused in respect of torture and harassment at the hands of the

Crl.A(MD)No.852 of 2022

accused.

WEB COPY

12. The relevant portion of the dying declaration is as follows:-

“மரணவாக்குமூலம்

இன்று காலை 10.15 மணிக்கு மருத்துவமனையிலிருந்து கிடைத்த தகவலை பெற்று 10.55a.m., மணிக்கு மருத்துவமனை வந்தடைந்து இங்கு வார்டு எண்.5-ல் உள்நோயாளியாக உள்ள பரமேஸ்வரி த/பெ. மகாதேவன், மனோஜ்பட்டி என்பவரிடம் மரணவாக்குமூலம் பதிவு செய்து முடித்து மருத்துவமனையில் இருந்து மீண்டும் கிடைத்த தகவலை 11.25 a.m., மணிக்கு பெற்று இதே மருத்துவமனையில் வார்டு எண்.2-ல் உள்நோயாளியாக உள்ள சேது, வயது 22, த/பெ.துரைச்சாமி, வேலன்பட்டி, முகந்தபட்டி திருப்பத்தூர், சிவகங்கை என்பவரை மருத்துவர் அடையாளம் காண்பித்து பின்வரும் சான்று வழங்கினார்.

Patient is conscious and well oriented enough to give dying declaration.

“நோயாளி வாக்குமூலம் அளிக்க தகுதியாகவும்,

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

சுயநினைவுடன் விருப்பமாக உள்ளாரா என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள பின்வரும் கேள்விகளை கேட்கின்றேன்.

உங்கள் பெயர், வயது என்ன?

சேது 23

திருமணமாகிவிட்டதா?

இல்லை

தகப்பனார் பெயர்?

துரைச்சாமி

படிக்கிறீர்களா?

MBA 2nd year படிக்கிறேன்.

நீங்கள் எந்த ஊர்?

வேலன்பட்டி, திருப்பத்தூர் தாலுகா

இது எந்த இடம் என்று தெரிகின்றதா?

தஞ்சாவூர் Medical College Hospital

நான் தஞ்சாவூர் நீதித்துறை நடுவர் நீதிமன்ற நீதிபதி என்று கூறுகின்றேன் தெரிந்துகொண்டீர்களா?

ஆம்

உங்கள் அருகில் மருத்துவர், செவிலியர் மற்றும் என்னை தவிற வேறு யாரும் அருகில் இல்லை என்பதை தெரிந்துகொண்டீர்களா?

தெரிஞ்சுகிட்டேன்.

உங்களுக்கு வாக்குமூலம் அளிக்க விருப்பமா?

ஆமாம்.

யாராவது சொல்லி கொடுத்து அல்லது கட்டாயத்தில் வாக்குமூலம் அளிக்கிறீர்களா?

இல்லை

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

நோயாளி எனது கேள்விகளை புரிந்து கொண்டு தெளிவாக சுயநினைவுடன் பதிலளித்தார். அவர் வாக்கு மூலம் அளிக்க தகுதியாகவும் விருப்பமாகவும் உள்ளார் என நான் மனநிறைவடைந்து வாக்குமூலம் பதி செய்ய ஆரம்பித்த நேரம் 11.45 a.m.,

உங்களுக்கு இந்த காயங்கள் எப்படி ஏற்பட்டது?

(நான் BBA 1st year படிக்கையில் செல்வராஜன்ற

ஒரு பையனை love பண்ணேன். அவருக்கு ஏற்கனவே கல்யாணமாகி இரண்டு குழந்தைங்க இருந்தது ஆரம்பத்துல எனக்கு தெரியாது அப்புறம்தான் தெரியவந்தது. அதால நான் அவனவிட்டு

பிரிஞ்சுடலாமுனு முடிவுபண்ணி அவனை avoid பண்ணேன். அதுக்கு அவன் போன் பண்ணியும் எங்கவீட்டுக்கு வந்து என்னையும் எங்க அம்மாவையும் மிரட்டினான். எங்க அண்ணன் உனக்கு கல்யாணமாகிடுச்சு என் தங்கச்சி விட்டுபோயிடுனு சொன்னதுக்கு எங்க அண்ணனையும் அசிங்கமா திட்டினான். நான் அவன் கூட பேசினதை போன்ல ரிக்கார்டு பண்ணி வெச்சி இருந்தான். அதை வாட்ஸ்அப்ல போட்டுவேறு மிரட்டினான். அதால நான் அவன்கிட்ட திரும்பவும் பேசினேன். அந்த பையன் தான் என்னை MBA படிக்க வெக்கிறேனு சொல்லி சேர்த்துவிட்டான். ஒரு 10.௫ ஸ்டாம் பேப்பர்ல கையெழுத்து வாங்கிட்டான். அவனை விட்டு பிரிஞ்சு போனா 4 லட்சம் தரனும்னு எழுதிட்டான். ஒரு தடவ என் தம்பிகிட்ட போன்ல பேசிட்டு இருந்தேன். இப்போ

Crl.A(MD)No.852 of 2022

அவன் போன்பண்ணான். அது waiting-ல போச்சு அதுக்கு யாருகிட்ட பேசிட்டு இருக்கனு சொல்லி என்னை மூட்டிகால் போட வெச்சு கைய மேலதூக்கிக்க சொன்னான். கை வலிக்கிதுனு அழுதுகிட்டே கீழே இறக்குனேன். அதுக்கு சுவத்துமேல என்னை எட்டி உதைச்சு தள்ளினான். Hostel fees கட்டமுடியலனு நான் அவன் வீட்ல தங்கி இருந்தேன். எப்பவும் அவன் இப்படிதான் அடிப்பான். அவன் போன் waiting-ல போன நான் யாருகிட்ட பேசுறனு கேட்பேன். அதுக்கு நான் யாருகிட்ட வேன்னா பேசுவேன். நீ ஏன் கேக்குறனு அடிச்சான். பத்து நாளைக்கு முன்னால தான் அவன் முதல் wife கிட்ட பேசிட்டு இருக்கானு தெரிஞ்சது. ஒரு முறை அவன் போனை எடுத்து பேசிட்டேன். அதன்பிறகு அவன்கிட்ட சொல்லாம கொல்லாம என் வீட்டுக்கு போயிட்டேன். அவன் எங்க வீட்டுக்கு வந்து ரோடுல நின்னுக்கிட்டு எல்லார் முன்னாடியும் நீ வருவியா மாட்டியானு அசிங்கமா பேசினான். முந்தாநாள் Hall ticket குடுக்குராங்கனு நான் வாங்க போனேன். மீதி Fees கட்டினாதான் கிடைக்கும்னு சொன்னாங்க அதலா நான் அவன் வீட்டுக்கு போனேன். அவனுடைய அப்பா அம்மா போன பிறகு படிச்சுட்டு இருந்த என்னை ஏன் வந்த நீ உன் வீட்டுக்கு போயிடுனு சொல்லி அடிச்சான், மாடு இது பண்ணுவாங்களே அதால அடிச்சான். என் தம்பிய வந்து கூட்டிபோக சொல்லி போன் பண்ணுனு என்கிட்ட பஸ்க்கும் போன் பண்ணவும் பணம் 500 ரூ கொடுத்தான்.

20/26

Crl.A(MD)No.852 of 2022

எனக்கு என் பொண்டாட்டி குழந்தைங்க தான் முக்கியமுனு சொல்லி நீ போயிடுனு அடிச்சான். நான் வெளியே ஓட போனேன். என் முடிய பிடிச்ச இழுத்து சுவத்துல மோதினான். பல்லுல எல்லாம் ரத்தம் வந்தது. நான் கத்தினேன். நீ போயிடுனு சொல்லி மண்ணெண்ணெய்ய எடுத்து எம்மேல ஊத்தி அவன் பத்த வெச்சுட்டான். எரியும்போது பெட்சீட்டு வெச்ச அணைக்க பார்த்தான் அதுல அவன் கை சுட்டுடிச்சி அதால அணைக்கல நான் தான் ஓடிப்போய் தண்ணிய எடுத்து ஊத்திகிட்டேன். இதுதான் நடந்தது.

முடிந்த நேரம் 12.25 ி.அ.இ

Patient is conscious and well oriented during the course of getting dying declaration.

நோயாளி வாக்குமூலம் அளிக்க அமைந்த நேரம் முதல் முடியும் நேரம் வரை தொடர்ந்து சுயநினைவுடன் வாக்குமூலம் அளித்தார். அதை படித்து காண்பிக்க சரியாக உள்ளது என்று ஒப்புக்கொண்டு என்முன்பாக வலது கால் பெறுவிரல் ரேகை வைத்தார் என உறுதியளிக்கிறேன். (கையெழுத்து போடும் நிலையிலும் கை ரேகை வைக்கும் நிலையிலும் இருந்தார். கால் ரேகை எடுக்கப்பட்டது. வாக்குமூலம் தொடங்கி முடியும்வரை மருத்துவரும் உடனிருந்தார்.”

Crl.A(MD)No.852 of 2022

WEB COPY

13. Therefore, the deceased was subjected to severe harassment and torture at the hands of the accused.

14. Now it has to be seen that whether the prosecution proved the charge under Section 302 of IPC or not?

15. As per Ex.D1-State of the accused, and Ex.C1-First Accident Register and Ex.C2-Second Accident Register, the deceased poured kerosene and set herself on fire. But the statement, FIR and the dying declaration reveal that the accused poured kerosene and set her on fire. Although it is unclear whether the accused poured kerosene and set the deceased on fire or whether the deceased herself did so, it is evident that the deceased was subjected to severe torture and harassment by the accused. The prosecution failed to prove that the accused poured kerosene and set her on fire. However, due to torture and harassment at the hands of the accused, the deceased herself poured kerosene and set herself on fire.

22/26

Crl.A(MD)No.852 of 2022

Therefore, though the prosecution failed to prove the charge under Section 302 of IPC, the accused is liable to be convicted for an offence punishable under Section 306 of IPC.

16. Insofar as the offence under Section 417 of IPC is concerned, the prosecution categorically proved the charge under Section 417 of IPC.

17. In view of the above, the conviction and sentence imposed on the appellant for the offence punishable under Section 302 of I.P.C are set aside. The appellant is convicted for the offence punishable under Section 306 of IPC and is sentenced to undergo seven years Rigorous Imprisonment and to pay a fine of Rs. 2,00,000/- in default, to undergo one year Rigorous Imprisonment.

18. Insofar as the conviction and sentence imposed on the appellant under Section 417 of IPC is concerned, the same is hereby confirmed.

23/26

WEB COPY

Crl.A(MD)No.852 of 2022

To

1.The Mahila Court,
Pudukottai.

2.The Inspector of Police,
Ponnamaravathi Circle,
Karaiyur Police Station,
Pudukkottai District.

3.The Additional Public Prosecutor,
Madurai Bench of Madras High Court,
Madurai.

WEB COPY

Crl.A(MD)No.852 of 2022

G.K. ILANTHIRAIYAN, J.
AND
R. POORNIMA, J.

am

Crl.A(MD)No.852 of 2022

05.02.2026